PHOBOS

NYHETSBLAD FOR ARES - kun for medlemmer

Nr. 206, onsdag 26.november 1997

REDAKSJONELT.

Hosten har senket seg over landet - og det noe så ettertrykkelig, og. Det blir gjerne mørkt før vanlige folk slutter på jobben! Men høsten kan jo ha sine lysere (!) sider, og. Det gir jo en litt spesiel, nesten julete stemning når danskebåten speiler seg i bølgene under festningen, mens fjorden vasker klar og kald og nesten usynlig mot brygga.

Høstens kongress-sesong er vel overstått, og det går mot roligere tider. Ikke desto mindre er det folk som allerede nå planlegger kongresser litt lengre frem i tid. Arcon-arbeidet har jo vært i gang lenge allerede, men nå er faktisk Ares i gang med å planlegge en mindre kongress i etterkant av vinterferien. Riktignok har ikke kongressen fått noe navn enda, men vi regner med at akkurat den saken lar seg ordne i løpet av de tre månedene som står igjen. Hvis det ikke blir en navnekonkurranse som avgjøres i løpet av kongressen, da

?-con

EX CATHEDRA

(spalten til Johannes H. Berg, formann for Ares Bjølsen og administrator for ARCON)

Siste nummers Ex Cathedra ble kanskje på mange måter litt av en klagesang på vegne av Ares Bjølsen. Ironisk nok ble vel dette først og fremst lest av de som trengte det minst: Det er jo ingen grunn til å klage på fremmøtet fra de som faktisk gidder å møte opp på Ares-onsdagene, og dermed mottar PHOBOS! Men at det av og til kan være temmelig frustrerende for en stakkars klubbformann å tenke på alle de som kunne ha møtt opp, men ikke gidder, er vel forsåvidt forståelig nok. Det er langt triveligere å ha en klubb med 20-30 faste deltagere enn 10-15 stykker.

Dette er imidlertid i stor grad også vår egen feil. Tilbudet vårt har rett og slett ikke vært godt nok, i og med at de som tidligere deltok har funnet det for godt å gjøre noe annet. Når vi likevel tror at mye av den fremmøtesvikten som har oppstått fra 1996 av først og fremst skyldes feilinformasjon / dårlig PR, så blir det jo frustrerende uansett. For å rette blikket fremover litt: Det er mulig vi kan komme videre i og med generalforsamlingen neste onsdag (3/12 kl.1900), men det avhenger ikke minst av et skikkelig fremmøte denne dagen. Bli med og bestem Ares' videre skjebne, du også!

Blant de tiltakene som bør gjennomføres for hele spillhobbyen, er jo ikke minst følgende: Flere og bedre opplegg for å få folk til å spille mer, drive med hobbyen på en engasjert måte, kommunisere bedre, bygge nettverk osv. osv. For å bidra til noe slikt, har undertegnede det siste året drevet med å avholde en serie "spilltreff" hjemme hos seg selv -- beregnet på de som er villige til å gjøre litt mer enn bare å spille. Disse oppleggene er basert på en del spilling og mye sosial samrøre, pizzabespisning m.m.; de har stort sett funnet sted på søndager, og omtrent annenhver måned (med avbrekk). Nå kommer denne typen evenementer etter all sannsynlighet til å bli litt mer offisielle fra og med 1998: Meningen er at Oslo og Akershus Spillforening skal sponse noe som kanskje blir hetende "Spillforum" e.l.

Fremmøtet ved disse anledningene har vært litt magert enkelte ganger, selv om det burde være nok engasjerte spillfans å ta av. Jeg prøver derfor denne gang å avertere dem litt videre: Førstkommende spilltreff blir søndag 14/12, hjemme hos meg fra kl. 1500 (senere fremmøte er akseptabelt). Alle som er interessert i å bidra til organisert arbeide innen hobbyen er hjertelig velkommen. RSVP: Vennligst gi beskjed på forhånd om du har tenkt å dukke opp (evt. avles ditt fremmøte, om det skulle komme noe i veien). Kontakt meg på telefon 22 14 41 63 (privat), 22 79 61 13 (jobb) eller 92 08 13 65 (mobil).

Ellers er det vel mest å bemerke at det kan komme litt av hvert av nye eller endrede tilbud og aktiviteter fremover: Spillforretningen Outlands / Spillspesialisten i Stortingsgaten (de er jo en helt ny bedrift i gamle lokaler, men har beholdt det Geir Aaslid-tergende skiltet til tidligere «Fantastico») byr på sentåpne spillkvelder (til kl. 2200) hver torsdag, uten å sette noen bestemt ramme for hva som skal spilles der. Så er det Oslo Magic-Forening, som må ut av lokalene sine i Velvet fra og med desember. Denne ungdomsklubben / Nettcaféen i Nedre Slottsgate skal rett og slett nedlegges! OMF kan tenkes å begynne å bruke Dreamlands' spilllokale sent (såvel som i butikkens åpningstid) en dag i uken, eller kanskje de prøver å finne noe større... Ares Bjølsen har tenkt på å holde en minicon under vinterferien neste år: helgen 27. februar til 1. mars er mest aktuell.

- Johannes H. Berg

"FERDEN MOT SESS"

av Jan Erik Storebø

FORORD

Dere skal på dette tidspunkt kunne lese "Ferden mot Sess", en svakere introduksjon til et sterkere plot. Årsaken til at jeg lar denne trykke i Phobos er todelt. For det første : hvorfor ikke? Og for det andre vil jeg teste hvordan historien virket på et miljø som syder av fantasyfans. Dersom historien når en noenlunde popularitet akter jeg å fortsette med "Konger og kriger". Mener man at føljetongen er helt håpløs og en skam for menneskeheten – mye lik meg selv – vil jeg avslutte fantasyskrivingen og gå tilbake til det jeg er bedre til : serier og noveller. Måtte Ringen da formørke deres liv !

Hum var døende, det var Tris fullstendig klar over. Hum hadde vært døende i lang tid, altfor lang. Det trengs ikke store sykeutgifter før en haugmann begynner å få dårlig råd, så nå var det krise. Møblene var allerede solgt, og alt annet som kunne selges. Det eneste som var igjen å selge var arbeidsredskapene og huset. Tris arbeidet 17 timer i Dagnattsyklusen. Men det hjalp ikke. Dermed måtte huset selges, og Hum og Tris levde utendørs, for ingen haugmann hadde plass til å ta dem inn. Men nå lurer du kanskje: hva er en haugmann ? En haugmann er en av haugfolket. Haugfolket lever inne i små åshøyder eller under bakken. Alle lever de usselt. De lever strengt tatt ikke i hus. De lever i et rom. dette rommet arbeider de i, gjerne i 14 timer i Dagnattsyklusen. Haugmenn er meget fattige. De lever av håndverk. Yrket går i arv. Haugmenn holder seg inne nesten hele livet. De går vanligvis kun ut når de skal besøke noen eller derom de skal arbeide, for noen leier jord. Noen er også vognførere. Haugmenn slutter for det meste å få barn når den første og eneste sønnen har kommet til verden, for de kan ikke fø på flere. Haugmenn lever et trist liv. De lever alle i høylandskap. De er sparsommelige, og luksus er fullstendig fremmed for dem. De er gammeldagse av seg. Det som var vanlig for en haugmann for 200 helsykluser siden, er typisk for en haugmann nå. Haugmann liker ikke folk med makt. Alle som på noen måte styrer andre mennesker er avskydd av haugmenn. Haugmenn eier ikke ambisjoner. Haugmenn har sjelden utdanning utenom yrket de er opplært i. Få kan lese eller skrive. Haugmenn snakker lite. Haugmenn er gjennomsnittlig 145/150 høye. De er bleke og spinkle. Det er ingen overtro og ingen tro blant haugmenn. Veldig få vet hvordan man i det hele tatt holder et sverd, noen vet ikke om sverd i det hele tatt. Haugfolket her aldri hatt et eget rike, men har gode tradisjoner med å leve for seg selv i små samfunn uten leder. Få ganger har noen områder haugmenn har hatt vært erobret av fremmede makter, for det er ingen rikdommer å hente der og haugmenn klarer ikke å betale skatt. Haugmenn har nesten aldri gjort noen historisk innsats, eneste unntak er Wali, sverdsvingeren ved Sassa 2.s hoff, en stor kontrast til den vanlige hugmann som ikke eier eventyrlyst, men så var moren Jordakvinne, og faren døde tidlig. Haugmann er kjent for å være trofaste, fredelige og ærlige. Og når en tenker på dette, forstår en at Tris var ute av seg. Av en eller annen grunn fortsatte faren å leve. Han ble ikke frisk, men sakte verre. Pengene Tris hadde fått for huset tok slutt og Tris måtte selge redskapene, selv om det betød at levebrødet forsvant, for haugmenn er trofaste. Da ble det endelig klart at faren ville dø om kort stund.

-"Hør her, jeg vet du har solgt alt," sa Hum.

-"Ja," svarte Tris kort, for haugmenn er ærlige.

-"En haugmann må ha noe å leve av. Hør, vet du om Wali som tjente ved Sassa 2.s hoff ?"

-"Ja."

-"Wali var halvt haugmann, jeg antar at det er det som gjorde at han aldri brukte de skatte han ble skjenket av keiseren. Han gjemte alt. Siden dro han til Wakali og møtte en av dine forfedre. Wali var døende, slik jeg er nå. Han var klar over at han aldri ville få bruk for skattene. Dermed fortalte han din forfar hvor han hadde gjemt skattene, for det hadde han. Det var nemlig urolige tider og ukjent hvem som skulle overta makten. Uansett, tiden er inne for å hente Walis skatt. den ligger i Nordjordariket, ved Sess. bak Sess er Sessfjellet. Skatten ligger begravet i hulen 50 meter fra toppen på den siden som vender fra byen Sess. Hulen er 50 høy, men større innenfor. Jeg vet du vil mislike å reise, men det er ikke annet å gjøre."

-"Ja."

En vanlig jordamann ville nok brent av eventyrlyst når han hadde fått høre snakk om skatter, men slik er ikke en haugmann. Når Hum tok sitt siste åndedrag, kastet ikke Tris seg utålmodig på første hest og kastet seg inn i det ukjente. Tris brente den døde, slik skik-

ken er. Han viste sin trofasthet ved å våke asken (skikken sier at 3 håndfuller aske skal være igjen ved morgengry). Tror du Tris så dro ? Nei, han tok igjen den tapte søvn, han opplyste kjente om at Hum var død og at han måtte dra bort. Når han til slutt dro i rask fart var det fordi han måtte, og han beveget seg raskt for snart å komme tilbake og for å holde utgiftene nede. Han dro så inn til sin by, Welima. Der spurte han om å være vognfører til Nordjordariket, det kunne han ikke. Så spurte hen om pengene strakk til å leie en vogn, nei ingen hest engang. Tung til sinns dro han på en vandring inn i det ukjente. Haugmenn er veldig pessimistiske av seg, så det var bare haugmenns typiske manglende fantasi som satte grenser for hvilke dystre tanker han hadde om reisen. Der han gikk, stirret folk på han. En haugmann på vandring ? Kunne det være sant ? Selv den som mest engasjert i sitt arbeid den dagen måtte snu seg og se på Tris. men Tris la ikke merke til alle som stirret, for han gikk i egne tanker. Etter hvert forlot han stedene hvor haugmann levde. Tris måtte tigge mat der han dro, for ennå hadde han ikke kommet til jaktmarker. Til slutt kom han til Storvannsområdet. Nå slapp han å tigge mat, men så gikk det til gjengjeld saktere da han måtte jakte. Det hjalp heller ikke akkurat at Tris ikke var kjent med jaktens kunst. Det var mange klønete forsok han gjorde som han var glad for at ingen så. Skjebnen ville at en skogmann skulle komme forbi. Skogmannen hat Raz og var som mange skogmenn tommerhogger. Skogmenn er staute, barske, modige, sterke folk. Flittige er de, og er gode, trofaste kamerater. De er høye og kraftige. Raz hadde aldri sett en haugmann før og du kan tro han ble overrasket. Tris, som på sin side aldri hadde sett en skogmann før, var uanfektet og ønsket seg hjem.

-"Hvem er du ?" spurte Raz.

-"Jeg er Tris" svarte Tris kort og selvfølgelig.

-"Og hva er du for noe ? En gravmann ?" spurte Raz.

-"Slike finnes ikke. Jeg er en hauli, en haugmann" svarte Tris.

-"En haugmann ? Det var ikke meg kjent at det har skjedd en naturkatastrofe som tvang dere på vandring".

-"Det har heller ikke hendt. Kun jeg er tvunget til å gå".

-"Et meget lokalt skjelv, altså" sa Raz spøkefullt. Tris lo ikke.

-"Jeg er tvunget til å lete etter penger" sa Tris. Med en gang han hadde sagt det skjønte han at det var en tabbe. Diskusjonen hadde virket s harmløst, og dermed hadde det gluppet ut av han. Han håpet nå at skaglen ikke tenkte så mye over den. Men Raz gjorde det. Jaså, så haulien vet hvor det er penger å finne, tenkte Raz. Dette må jeg benytte meg av.

-"Hvor skal du ?" spurte Raz.

Det var et intenst øyeblikk. Det ville være en tabbe for Tris å si hvor han skulle. Men hvordan skulle han høflig unngå det ?

-"Vandringen min er lang, tung, og slettes ingenting å misunne" sa Tris.

Dette var nok bra sagt. På denne måten hadde Tris høflig besvart spørsmålet. Spurte Raz videre ville det være uhøflig, samtidig ville det være rart om han nå skulle si med en gang at han ville følge. Men Raz var lurere enn som så.

-"Mitt navn er Raz, og for meg er ingen vandring for tung og for lang" sa Raz. Dette var lurt sagt, for nå kunne han tilby seg å følge med, og siden han hadde sagt sitt navn ville det være uhøflig for Tris å dra. Og er det noe ingen i hele Langland vil ha ord for seg å være, er det uhøflig. Ja, uten salamanderfolket da. Men Tris ga seg ikke så lett. Han ville ikke ha noen skagle med på turen.

-"Hvis ingen tur er for lang og tung for deg skulle jeg ønske jeg var deg. For meg er turen veldig lang og det er bare noen timer til lysslukningen" sa Tris. Dette var lurt sagt. Nå indikerte Tris at han måtte gå. Raz visste slettes ikke hva han skulle si. Så kom han på noe. Tris var vel neppe kjent her.

-"Du kjenner vel området da, siden du vet hvor du skal vandre ?" spurte Raz vel vitende om at Tris ikke visste. Men Tris ga seg ikke s lett.

-"Jeg vet hvor jeg skal, det er nok for meg" sa Tris

-"I så fall er jeg nødt til å si at der tar det feil" sa Raz kløktig.

-"Nå, det er ikke sikkert før det er slått fast at jeg har tatt feil" sa Tris like kløktig.

-"I disse skogene skjer det før du aner det".

-"Vel, min orienteringssans har aldri blitt satt på prøve, så dette er en glimrende anledning".-----"Ikke i disse skogene. Her er det farlig å ta feil. Før du aner det har du gått i en jegers felle, eller falt ned en grop". Dette var lurt sagt. Tris hadde ikke tenkt på dette før og nå var han betenkt.

-"Er det så mange jegere her, da ?"

-"Mer enn dyrene skulle tilsi. Her omkring ellers de jakten. Jordamenn kommer stadig her for å jakte. Du vet de elsker jakt".

-"Ja, det er kjent" sa Tris som egentlig ikke ante, for haugmenn holder seg mest for seg selv, og vet lite om andre folk. Raz utnyttet anledningen.

-"Hør her, jeg vil lite at du skal havne i en felle, derfor vil jeg følge deg ut av skogen. Og for tiden er det lite å gjøre, så jeg kan likeså godt følge deg hele veien".

-"Det er fint om du følger meg ut av skogen, men mitt mål er langt av sted".

-"For meg er ingen steder langt av sted".

-"Jeg skal helt til Sess".

-"Sess ? Det var virkelig langt. Det må være noe veldig viktig som får deg til å gå så langt".

-"Vel, du vet. For en hauli er småting viktige. Vi eier jo så lite".

-"Det er sant at dere eier lite, men jeg har aldri sett en hauli på vandring, så det må være noe viktig".

-"For meg er det viktig, for deg kanskje uviktig".

-"Hvis du sier hva det er så kan jeg si om jeg synes det er uviktig".
-"Det gjelder noe eiendom innen familien".
-"Eiendom ? Noe verdifullt ?".
-"Jeg har nå ikke sett det ennå".
-"Men du har vel blitt fortalt hva det er ?".
-"Ikke noe spesielt konkret".
-"Men ukonkret ?".
-"Vel, ja, det skal visst være verdifullt".
-"Veldig".
-"Vet du, vi må nok gå nå, skal vi komme noe sted før lysslukning".
-"Ikke si at du har blitt veiviseren".
-"Nei, men jeg har da vanlig fornuft !". Samtalen hadde nå glidd så mye fra spørsmålet at Raz likeså godt sa seg enig, og de begynte å gå. Neste deg var de ved Storvann og Raz begynte å fortelle om vannfolket.
-"Her lever vannfolket. De som er igjen. De har en konge. Deres hovedstad er Tegel. Timel 3. Er kongen. De har store øyne og ingen hår. De er rundt 1.10 utenom konger som er 1.40, sånn som haugmenn. De har svømmeføtter som ben, og benene er tynne. De har liten munn, ingen hals og tynne armer" sa Raz.
-"Det er ingen igjen. De døde ut i kamp med salamanderfolket" sa Tris.
-"Hah ! Er det dere lærer på Åshøydene. Å, de eksisterer fremdeles. Jeg har sett dem" sa Raz.
-"Jaha" sa Tris kort, for haugmenn bryr seg lite om historier.
-"Jo, de eksisterer. Men de har ikke kontakt med landboere, som de kaller oss. De har mistro til de som ikke er vannmenn. Jeg så en gang en av dem. Jeg hadde fisket og tror du hva jeg fikk ? Jeg fisket et perlekjede. Det ble sent og jeg fant ut at jeg like godt kunne overnatte i skogen som jeg mange ganger gjør. Senere på natten hørte jeg lyder. Jeg sto opp for å se hva det var. Hva tror du det var ? Det var en vannmann som skulle ta tilbake perlekjede. Jeg ble forbløffet. Så tenkte jeg : pokker om noen skal ta perlekjedet. Vannmann eller gravmann. Så hentet buen og spente pilen. Skikkelsen beveget seg akkurat da jeg skjøt, så jeg traff ikke godt. Men jeg traff i alle fall. Skikkelsen hylte, men forsvant. Og det med perlekjedet".
-"Sikker på at det ikke var en av småfolkene ?" sa Tris spydig. Vanligvis var han høflig, men skaglen gikk han på nervene med all praten.
-"Stoler du ikke på Raz' ord".
-"Hvordan kan jeg det når jeg ikke kjenner Raz" sa Tris uforsiktig. Nå ble Raz sint.
-"Kanskje ikke en tåpelig haugmann fra Åshøydene kjenner Raz, men her kjenner alle Raz, vandreren og jegeren. De kaller meg bueskytteren. Bare det. Bueskytteren, da vet alle hvem man snakker om" sa Raz sint.
-"Jaså" sa Tris uforstyrret. Kanskje håpet han at Raz sint ville gå av sted.
-"Hvordan tror du man lever av jakt her uten å skyte, hva ?".
-"Kanskje du bruker feller".
-"Feller ? Jeg trenger ikke feller. Bare mine armer trenger jeg. La meg bevise det. Den grenen der". Raz nikket mot et tre i nærheten. Han trakk frem buen og skjøt. Skuddet traff ytterkanten av grenen.
-"Nå, der ser du. Jeg er en glimrende bueskytter" sa Raz.
-"Kanskje det, men en enda bedre tyv" sa en skikkelse som åpenbarte seg i skogen. Skikkelsen var en skagle og ved siden av han var tre andre skagler.
-"Du har stjålet fra meg" sa skikkelsen.
-"Og hvilke bevis har du for det ?" spurte Raz.
-"Jeg trenger ingen bevis. Jeg vet det, og du vet det" sa skikkelsen.
-"Jaså, Dami. Misbruker du ikke din stilling som forvalter nå ?".
-"Misbruk ? Å ta seg av usle vandretyver ?"
-"Jeg har hørt det bli sagt mye vondt om meg. Noe er riktig, men jeg er ingen vandretyv".
-"Sier du at det ikke var deg som stjal gullet mitt når jeg var borte ?".
-"Okei, jeg tok gullet ditt. Men jeg er ingen vandretyv".
-"Nok. Mer trenger jeg ikke vite".
-"Jaså, hva tenker du å gjøre med det ?"
-"Jeg skal ta hånd om deg".
-"Du tenker da vel ikke drepe meg. Vi vokste jo opp sammen".
-"Jo, du pleide å dunke hodet mitt i timene. Ikke akkurat de fineste minner en kan ha".
."Vent, jeg skal levere tilbake gullet".
-"Hah ! Tror jeg ikke på. Dessuten har du vel brukt det opp alt". De tre skikkelsene ved siden av Dami ventet å ta hånd om Raz før han fikk grepet buen, men Raz hadde en armbrøst. Kjapt satte han en pil i brystet på den ene skaglen. Men de to andre ville han ikke rekke å skyte raskt nok. Derfor kastet han seg mot dem. Han kjørte en kniv i den nærmeste skaglen samtidig som han brukte han som skjold. Dermed måtte den stakkars knivstukne ta av for et spydstøt fra Damis siste skaglevakt. Dami selv grep et sverd, som bare høytstående skagler bruker. Ellers bruker skagler bare buer, armbrøst, kniver, spyd og lignende våpen. Den siste skaglevakten opplevde altså at spydet hans satt fast i feil person. Han slapp spydet og skulle trekke en kniv, da Raz raskt slo han så hardt han kunne. Skaglevakten besvimte. Men nå måtte Raz kjempe mot en bevæpnet skagle, uten å ha våpen selv. Dami skjøt sverdet frem. Raz kastet seg til siden og benyttet sjansen til å slå til så hardt han kunne på Damis sverdarm. Men Dami slapp ikke taket så lett. Dami svingte sverdet nok en gang. Raz' jakke opplevde å få et snitt, men ellers var Raz utruffet. Raz ga ikke opp så lett. Raz drev kampen mot et tre. Raskt bøyde han en gren og slapp den. Dami så grenen komme, men måtte dukke. Raz benyttet anledningen til å lade armbrøsten og skjøt en pil på Damis bryst. Dami slapp sverdet. Det må mest ha vært i forferdelse, for han var

slettes ikke hardt skadd. Raz sparket Dami bort og grep sverdet.
-"Det hjelper deg lite. Du vet lite om sverd" sa Dami rasende.
-"Jeg kan umulig være verre enn deg. En muldvarp er bedre sverdsvinger enn deg. Hadde du vært god hadde du umulig tapt kampen" sa Raz.
-"Den er ikke tapt ennå !".
-"Ikke vær dum. Du har ingen sjanse til å vinne. Jeg har allerede skadet to skaglevakter, den ene overlever neppe. Er det ikke nok blod for i dag ?".
-"Ja vel, la det være nok. Men neste gang vi møtes skal blodet være ditt !".
-"Du er virkelig en stakkar, Dami. Betyr gullet virkelig så mye for deg ?".
-"Nei, men krenkelsen gjør".
-"Krenkelse ? Jeg trengte gull, så det, og tok det. Det er ingen krenkelse".
-"Sier du, vandretyv".
-"Nok, denne diskusjon går ingen vei. Jeg får gå nå". Og Raz gikk. Etter å ha gått en stund slengte han sverdet fra seg. Så kom han på Tris. Jomen hadde ikke haulien forsvunnet. Tris hadde forsvunnet. Da Dami og Raz hadde møttes hadde han sett sitt stikk til å løpe unna så fort han kunne. Ikke fordi han var redd, for han var jo uansett ingen part i kampen. Men han så anledningen til å slippe unna den snakkesalige skaglen. Men Raz tok det med ro. Han kjente skogen bedre enn noen annen og visste at Tris måtte stoppe ved Storvann. Så gikk de hver for seg en stund. Raz vel vitende om at han ville ta igjen Tris. Tris troende at Raz var død, skadet eller tatt til fange. Tris ble faktisk tatt igjen før Storvann. Tris var jo ingen jeger og hadde brukt en del tid på å fange mat. Da han skulle spise dukket Raz opp. Tris så forbløffet på han.
-"Hva er det du har fanget ? Det kan da umulig smake godt" sa Raz.
-"Mat er mat" sa Tris.
-"Kanskje. Men DET er ikke mat" sa Raz.
-"Godt nok for meg".
-"Du er en haugmann med dårlig smak, du. Hva het du nå igjen ?".
-"Mitt navn er Tris. Muligens har jeg dårlig smak, men jeg er aldri i trøbbel" sa Tris spydig.
-"Åh, du tenker på borti der. Det var ikke trøbbel, bare en distraksjon".
-"Skal si du brukte lang tid på distraksjonen".
-"Åh, jeg prøvde å prate dem fra det. Det tok en stund".
-"Jeg må si deg det, at jeg ikke akter meg til Sess med en tyv !".
-"Din tunge er spydig og uklok. Jeg er ingen tyv. Jeg er en jeger. Kanskje har jeg stjålet, men jeg er ingen tyv".
-"Den som stjeler er tyv".
-"Hør her : når en skagle ser nå han har lyst på, ønsker han det. Den eneste forskjell mellom meg og dem er at jeg ikke lar det bli med ønsket".
-"Du snakker godt, men det forandrer ingenting".
-"Ønsker du kanskje å kjempe mot meg, hauli !". Nå forsto Tris at han hadde gått for langt. En hauli har aldri en sjanse mot en skagle. Han måtte heretter lære å veie sine ord bedre.
-"Det ønsker jeg ikke" svarte Tris ærlig.
-"Snakk da med mer respekt !". Mørket falt på, men Tris og Raz snakket ikke mer med hverandre den kvelden. Raz lurte på hvor Tris skulle, og Tris lurte på hvordan han skulle unngå at Raz fikk vite om skatten. At Raz var tyv gjorde jo tingene verre. Neste morgen ble de vekket av en jordamann som hadde gått seg vill.
-"Storvann er det i nærheten" spurte han.
-"En dags marsj" sa Raz.
-"Pokker også, jeg er ikke kjent her i det hele tatt. Dere skal ikke tilfeldigvis ut av skogen dere også ?" spurte han.
-"Hvor skal du ?" spurte Raz mistenksomt. Både Raz og Tris så mannens inntreden som uflaks. Tris tenkte at siden han først hadde såpass uflaks, ville vel jordamannen si han skulle til Sess. Men jordamannen sa ikke Sess.
-"Satirna. Jeg skal besøke en bror":
-"Det er vel etter Fjellene ?".
-"Stemmer. Like etter".
-"Godt. Vi kan vel ta deg med dit dersom du ikke er kjent".
-"Hele stykket ? Dere skal vel samme vei da ?".
-"Vi skal til Sess."
-"Sess ? Faren min lever der".
-"Er du en nordjordamann ?".
-"Nei, egentlig ikke. Vi levde på grensen til Vestjordariket. De andre flyttet innover, jeg flyttet utover. Jeg har tjent under en adelsmann i 5 år nå".
-"Hva er ditt navn ?".
-"Navn ? Det er Sama. Du har ikke hørt om meg, det garanterer jeg":
-"Sama ? Jeg er Raz og karakteren der borte er Tris".
-"Tar du med deg en hauli på vandring ?".
-"Du tar feil. Jeg ble med på HANS vandring".
-"En hauli på vandring. Er det krig ?".
-"Nei, det er familiære årsaker".
-"Han har familie i Sess ?". Både Raz og Tris mislikte Samas spørsmål.
-"Nei, ingen familie. Det er andre årsaker". Så visste Raz hvordan han skulle redde seg ut av knipen. Han hvisket til Sama : -"Det er litt pinlige årsaker". Sama nikket selv om han ikke hadde hørt om en hauli som hadde pinlige årsaker til noe som helst. Slik jeg det til at Tris hadde fått et lite følge. Om kvelden rastet de ved Storvann.
-"Jeg har hørt at det er småfolk i denne skogen. Og vannmenn" sa Sama
-"Småfolk er sagn, men vannmenn er det virkelig" sa Raz.
-"I dette vannet ?".
-"Ja, akkurat dette".

-"Er det trygt da".
-"Å jada. Bare vi ikke lager trøbbel for dem lager ikke de trøbbel for oss". Mer ble ikke sagt og snart sovnet hele følget. Neste dag når Tris skulle hente noe vann, så han noe merkelig. Han så noe komme mot han. Han ble redd og kastet stener etter det. Så løp han tilbake. Raz var ikke i sitt beste humør og sa : -"Man sier at haugmenn er flinke, men det eneste jeg har sett seg være flink til er å lage bråk når du henter vann. Prøvde du å lage demning eller ?".
-"Jeg så noe" sa Tris.
-"Sikkert bare en tryller som kom for å hente sjelen din".
-"Nei, jeg så virkelig noe".
-"Det hadde vært bedre om du sluttet å se ting i vannet og heller ser sakene vi må pakke sammen". Raz var nok mest gretten ved tanke på den lange turen han hadde foran seg. Han begynte å tvile på om det var verdt det. Hvorfor var han så sikker på at det var noe verdifullt å hente i første omgang ? På den annen side kunne han ha Dami rett bak seg. Det var kanskje likeså greit å fortsette tross alt. Så begynte de å gå. Men det var som om Tris ikke hadde blitt kvitt skikkelsen i vannet. Noen ganger kunne han sverget på at noen fulgte etter. Men da han tok det opp med Raz sa han det bare var et dyr. Tris var likevel ikke sikker.

(fortsettes)

AppelZiner #1

Gratis

Ole Peder E. Giæver [redacted]

Efterhvert som man beveger seg en stund her i ytterkanten av den fanniske hverdag, innser man at det finnes et vell av amatørproduksjoner der nede i dypet. Noen av dem flyter opp som oppblåste lik i en elv, og du kan ta dem til deg, mens andre er evig utenfor din rekkevidde. Nedenfor følger en kort omtale av de fanzinene (eller mer dekkende: amatørpublikasjonene) jeg er så heldig å være i besittelse av, og noen av dem jeg bare har hørt om. Hvis du har et 'zine du gjerne vil at andre skal vite om, ta kontakt med Appelziner, og jeg omtaler/anmelder det gjerne. Ny utgave kommer kanskje hver gang jeg får over 5 bidrag, det være seg fanziner eller annet rask. Hvis jeg får se på din, skal du få se på min. Det tas forbehold om at opplysninger kan være utdaterte. Hva gjelder denne publikasjon oppfordres reproduksjon på det heftigste. Klipp, lim, kopier, distribuer, klistre inn i din egen 'zine, skriv leserbrev, gjør hva pokker faen du vil. Det hadde dog vært hyggelig om du skrev mitt navn ett sted på det du gjør med bladet. Noe som hadde vært veldig heftig var å gjøre det litt kjedebrev-aktig, de som mottar Appelziner sørger for å kopiere det opp og sende det til 3 nye personer. Hepp! Denne ideén er sterkt inspirert av Audun Lindholms glødende engasjement for fanzinismen, og litt stjålet. Takk til ham, og takk til Martin B. Gudmundsen.

'Zin-omtale.

Det er ikke så ofte Phobos får nye, ukjente fanziner til omtale, det er sant å si ikke så ofte noe som helst blir omtalt i denne erverdige tidsskrift, (hint: skriv en omtale til Phobos, du og!) men denne gangen har vi fått inn et helt nytt, fremadstormende 'Zin til omtale. Dette dreier seg om «AppelZiner», et gratis fanzin-omtale-fanzin fra Ole Petter E. Giæver.

AppelZiner er en enkel, grei, og lett slentrende 6-siders sak som gir leserene et raskt dykk ned i en for mange fullstendig ukjent verden, amatørpublikasjonenes lykkelige, lille domene. 24 tildels svært ulike amatørtidsskrift - som kan dreie seg om alt fra Tolkien til punkrock - får her sine pass påskrevet. Det eneste negative er at utgiveren ser ut til å ha glemt det herverende organ - en svakhet vi håper blir rettet til neste nummer...

ARES

forening for simuleringsspill

INTRO & SPILLING:

EUROPA UNIVERSALIS

- et av de mest omfattende historiske brett-spill som noen gang er skapt...

onsdag 26/11 1997 kl. 1800

i våre lokaler i Sarpsborggt. 7, Bjølsen

(buss nr. 37 (til Kjelsås Stasjon) fra Jernbanetorvet, Stortorvet eller Akersgt. v/Regjeringsbygningen)
Holdeplass: **Sarpsborggaten**

Alle interesserte er hjertelig velkommen!

ARES – Oslos ledende spillklubb